

Eerste lezing uit het eerste boek Koningen

(1 Kon. 17:10-16)

Elia ging op weg naar Sarefat,
en toen hij bij de stadspoort aankwam,
zag hij een weduwe die bezig was hout te sprokkelen.
Hij riep haar en vroeg
of ze een kommetje water voor hem wilde halen,
zodat hij zijn dorst kon lessen.

Terwijl ze wegliep om water te halen, riep hij haar na
of ze ook een stuk brood voor hem wilde meenemen.

'Zo waar de HEER, uw God, leeft,' antwoordde zij,

'ik heb niets meer in voorraad,
alleen een handjevol meel in de pot
en een restje olijfolie in de kruik.

Kijk, ik heb net een paar takken geraapt
om iets te eten te maken voor mij en mijn zoon.

Als dat op is, zullen we van honger sterven.'

Maar Elia zei: 'Maak u niet ongerust. Doe wat u van plan was,
maar bak van wat u in huis hebt
eerst iets voor mij en kom me dat brengen.

Daarna kunt u voor uzelf en uw zoon iets klaarmaken,
want dit zegt de HEER, de God van Israël:

Tot op de dag dat Ik weer regen op de aarde zal laten vallen,
zal er meel in de pot zijn en zal de oliekruik niet leeg raken.'

De vrouw ging naar huis en deed wat Elia had gezegd.

En ze hadden elke dag te eten, zij, Elia en haar familie.

Er was meel in de pot en de oliekruik raakte niet leeg,
zoals de HEER bij monde van Elia had beloofd.

- Woord van de Heer – Wij danken God

Antwoordpsalm (Ps. 146)

De HEER wil ik loven zolang ik leef.

De HEER doet recht aan de verdrukten,
de HEER geeft brood aan de hongerigen.

De HEER bevrijdt de gevangenen,
de HEER opent de ogen van blinden.

De HEER wil ik loven zolang ik leef.

De HEER richt de gebogenen op,
de HEER heeft de rechtvaardigen lief,
de HEER beschermt de vreemdelingen,
wezen en weduwen steunt Hij,
maar goddelozen richt Hij te gronde.

De HEER wil ik loven zolang ik leef.

Tussenzang

Tweede lezing uit de brief aan de Hebreëën (Hebr. 9:24-28)

Broeders en zusters,
Christus is immers geen heiligdom binnengegaan
dat door mensenhanden is gemaakt,
een afbeelding van het hemelse heiligdom, maar de hemel zelf,
waar Hij nu bij God voor ons pleit.
Hij offert zichzelf daar niet telkens opnieuw;
Hij is dus niet te vergelijken met de hogepriester
die elk jaar het heiligdom binnengaat,
met bloed dat het zijne niet is,
want dan zou Hij sinds de grondvesting van de wereld
telkens opnieuw hebben moeten lijden.
Nee, Hij heeft zich bij de voltooiing van de tijden
eenmaal geopenbaard, om met zijn offer
de zonde teniet te doen.
Mensen moeten eenmaal sterven en daarna volgt het oordeel.
Net zo zeker is het dat Christus,
die eenmaal is geofferd om de zonden van velen te dragen,
voor een tweede maal zal verschijnen,
niet om opnieuw de zonde op zich te nemen,
maar om te redden wie Hem verwachten.

- Woord van de Heer – Wij danken God

Evangelie volgens Marcus (Marc. 12:38-44)

Tijdens zijn onderricht zei Hij:

'Pas op voor de schriftgeleerden die zo graag in dure gewaden rondlopen en eerbiedig begroet willen worden op het marktplein, en een ereplaats willen in de synagogen en bij feestmaaltijden: ze verslinden de huizen van de weduwen en zeggen voor de schijn lange gebeden op.

Over hen zal strenger worden geoordeeld dan over anderen!'

Hij ging tegenover de offerkist zitten en keek hoe de mensen er geld in wierpen.

Veel rijken gooiden veel geld in de kist.

Er kwam ook een arme weduwe, die er twee muntjes in gooide, ter waarde van niet meer dan een quadrans.

Hij riep zijn leerlingen bij zich en zei tegen hen:

'Ik verzeker jullie:

deze arme weduwe heeft meer in de offerkist gedaan dan alle anderen die er geld in hebben gegooid; want die hebben gegeven van hun overvloed, maar zij heeft van haar armoede alles gegeven wat ze had, haar hele levensonderhoud.'